

LLIBERTAT

FRANQUEIG CONCERTAT

ANY II. — Núm. 180

TARRAGONA, DIVENDRES, 19 DE FEBRER DEL 1937

PREU: 15 CENTIMS

Les banderes de la victòria, la tricolor i la catalana, han d'ésser respectades i reconegudes arreu i per damunt de les particulars de partit i organització, perquè els partits i organitzacions passaran, però la República i Catalunya restaran en peu desafiant els segles

Els anònims i les incongruències

En el transeurs d'unes poques setmanes hem rebut un nombre bastant crescut d'anònims. Els podríem classificar en tres grups: uns, denuncien certes irregularitats de la vida ciutadana, especialment en el que es refereix a la collectivització de la indústria del pa i les preferències de què es fan objecte a certs sectors; els segons, ens animen a continuar la tasca de depuració i de dignificació que ens serveix de norma i que els autors dels anònims atribueixen a una determinada campanya; els darrers, més escassos, amb moltes errades ortogràfiques i d'un gust deplorable, ens exigeixen silenci i ens amenacen amb una sèrie de tortures.

Fins ara havíem silenciats aquesta nodrida correspondència, perquè no otorguem el més mínim valor a les paraules escrites per qui té por de donar la cara. Però avui n'hem rebut un que ens ha fet evocar les pel·lícules truculentes que, d'infants, admiràvem amb gran entusiasme als salons cinematogràfics de la nostra ciutat i que ens ha recordat els eternals arguments dels bandolers i la policia. Aquest anònim diu textualment: "La Mano Negra os farà justícia". Després de descobrir-nos davant un document d'aquesta naturalesa i de compadèixer al qui ha esmerçat els diners del segell, creiem necessari parlar un xic de les tres classes d'anònims amb què ens obsequien els tarragonins d'ara, per veure si podem entendre'ns i estalviar als autors, els mal de caps propis de qui sense estar acostumat a agafar la ploma es veu precisat a fer-ho i perquè en conseqüència, ens estalviïn el temps de descloure i de comentar humorísticament els comunicats.

La major part dels anònims de la primera classe traspuen queixes i disgust. Que si s'han comès excessos; que si mentre les nostres dones han de fer cues per adquirir una bona part dels queviures centenars de refugiats troben la taula parada; que si el pa és dolent i sec; que si no hi ha dret que els malalts a règim no puguin menjar les classes de pa que els patrons d'abans elaboraven; que si dels vuit cents homes que treballen per l'Ajuntament n'hi ha tres quartes parts que no fan res en tota la setmana, etc. Totes aquestes coses i moltes més poden dir-se perfectament donant la cara i sense necessitat d'emprar l'anònim. Per aquest motiu, pregar-nos que exterioritzem aquestes queixes des del nostre diari és molt còmode i molt poc masculí. Nosaltres hem tractat i seguirem tractant d'aquestes qüestions sempre que ho creguem convenient, i quan no hi hagi altres afers més greus i de major importància per a la guerra; però no ho farem mai al dictat de ningú. Aquests, doncs, que ens fan proposicions d'aquesta índole perden el temps llastimosament, perquè fer-nos treure les castanyes del foc, a nosaltres, és una incongruència.

Els anònims encaminats a lloar les nostres tasques, a fer-nos perseverar en la tònica empresa, les quals coses ho atribueixen a una determinada campanya periodística, no són altra cosa que incongruències, majors que les primeres, perquè l'afany que ens mou i ens obliga a emprar un llenguatge un xic dur no és altre que el de servir amb tota lleialtat la causa antifeixista i la guerra, car estem convençuts que només assolirem ambdues coses amb una veritable unitat dels homes honrats i pràcticament treballadors. Amb aquest pensament com a directriu, les segones intencions que algú preté atribuir-nos estan completament mancades de fonament.

I, per fi, els anònims de "tercera classe" són els que més es presenten a la broma, perquè arriben al màxim de les incongruències. Intentar evitar la producció dels actes delictius mitjançant una censura per forta que sigui, al nostre entendre, no mereix cap amenaça, amenaça que solament pot sorgir dels individus que tenen cua de palla i que es veuen retratats a les nostres pàgines.

Hem dit una sèrie de coses, fidel reflex del pensament dels homes responsables de tots els partits i organitzacions. I ho hem fet convençuts d'haver servit els ideals que no en va hem vingut sostenint durant molts anys. Tenim la consciència neta i cap anònim, per amenaces que contingui i per xabacà que sigui, ens farà torcer la trajectòria seguida des del primer dia.

IMPRESSIONS

Injustícies d'aquesta revolució

Hem llegit una de les cròniques de la Divisió Francesc Macià-Lluís Companys que lluita als fronts d'Aragó. El cronista explica la conversa que ha tingut amb un dels milicians que més s'han distingit en totes les operacions de guerra portades a terme per la Divisió catalana. Aquest milicià va marxar de la seva llar als primers moments de la revolució per tal de defensar amb les armes Catalunya, la República i les llibertats d'espanyols i catalans. Ho deixà tot. Família, amics, una petita propietat i llur estimació a la terra on havia viscut sempre defensant els ideals d'esquerra. Era un lluitador d'abans del 19 de juliol. Després d'uns mesos de lluita, després d'haver donat l'únic exemple possible en aquestes hores, ara s'ha trobat amb la trista realitat que aquella petita propietat, casa, tot el que podia representar un suport per la seva germana vídua i uns nebots —única família de l'esmentat milicià— li ha estat arrabassada, i aquella germana i aquests nebots gairebé infants, s'han quedat a la misèria, i han de viure d'almoïna.

Realitats revolucionàries? No, injustícies monstruoses que res tenen a veure amb la revolució. Quants i quants cassos d'aquests hem vist per la nostra reraguarda! Segurament el llampant Comitè d'aquell poble ampurdanès d'on és fill el combatent de la Divisió Macià - Lluís Companys, amb gasolina, tabac i dones haurà despil·larrat tota aquesta petita propietat, únic suport d'una família quin membre més destacat complia i compleix com a bon antifeixista als fronts de guerra! I diuen encara: primer la revolució i després la guerra, o bé, revolució i guerra conjuntament!

La tragèdia de la petita burgesia catalana és quelcom que cal conèixer per tal de copsar-ne ben bé l'abast. Ha ofert a la revolució i a la guerra bona part de la seva joventut i gairebé tota la seva potència econòmica, s'ha vist ignomi-

niosament perseguida i ha patit al camp una persecució de vegades sagnant.

Amb quina moral, volen els ultrarevolucionaris que la majoria de gent de Catalunya vagi als fronts de guerra, si d'antuvi saben el tractament que espera a llurs familiars un cop no es vegin protegits dels seus caps, pares o fills?

Quants i quants cassos podríem esmentar com el que ara ens preocupa! Lluitadors antifeixistes d'abans del 19 de juliol —únics moltes vegades a les seves comarques— que després d'ésser als llocs de responsabilitat política i militar, ara han de veure com llurs familiars són desnonats de llurs immobles i petites propietats, quedant-se gairebé al carrer! I si encara aquests atropells fossin en benefici de les tant discutides Collectivitats! El pitjor és que allà on abans hi vivia un petit propietari, ara hi viu un dictadoret revolucionari, que mai ha anat als fronts de guerra, que es diverteix molt i que està interessat en que aquesta situació continuï per tal de fer possible aquesta disbauxa continua d'únic paisatge de molts poblets de Catalunya.

Es possible tanta injustícia? Que per la nostra reraguarda hi hagin encara individus de comitès o de sindicats que s'aprofitin dels béns d'aquells que lluiten per la sagrada causa del poble, és quelcom monstruós que no pot durar ni un minut més. Que mentre un fill del poble lluita al front, la seva família hagi de fer front a la misèria per obra i gràcia dels emboscats a reraguarda és francament indecent.

Recordem que estem en plena reacció popular i ferm propòsit de que s'acabi la festa major de reraguarda... i adreçem el nostre esguard vers la tragèdia d'aquella família del milicià català que posa al front d'Aragó la seva vida en perill continuament per la causa del poble.

CRIT.

Meditacions lliures

Consideracions sobre l'art d'evitar les guerres

El concepte de l'Art es tan ample i els homes som tan generosos en l'aplicació d'aquell concepte, que ja quasibé tot en la vida és Art, i son contadíssims els que es conformen en no ésser tinguts per artistes.

Tampoc fóra cosa de posar-se pedres al fetge al davant de sem-

blant cas, posat que no costa cap diner ni fer cap hora de camí, donar-li a la Humanitat per la seva, en assumptes d'aquesta espiritualitat. El mal és, però, que l'Art i els artistes es desespiritualitzen cada dia més. I de cada dia més també, suposant que l'Art els hi surti de l'ànima, imiten el Faust, que, com

és sabut, va ésser prou llest per fer un bon negociet amb el tonto del diable, venent-li l'esperit com qui ven una mala vaca.

Que en el Món on vivim hi hagi un galifardeu a qui se li acudi entestar-se que engollir una espasa fins a l'estómac és un Art, no és cosa de fer-s'hi a bufetades. Allà ell i les musses, que avui —dit sigui det passada—deuen ésser tantes, com les esposes de Mahoma.

Ara bé: allò que no es pot tolerar sense protesta, és que el tal brètol prefengui, tot seguit, especular amb el seu pretès Art, de menja-espases, fent-se aplaudir, al damunt, pel públic babau que se'l cregui.

Es inútil, amb tot, que a nosaltres ens sembli allò, bé o malament. Hi seguirà havent per tot arreu artistes a dojo i cada dia seran descobertes noves maneres d'Art, com qui descobreix noves espècies de sagrantanes. I admetem la possibilitat, fins i tot, que qualsevol dia algú ens digui que a França o a l'Anglaterra, hom acaba d'inventar un nou Art sensacional: el d'evitar les guerres, engiponant-les als altres.

Realment, ara que hi pensem, fóra aquest Art una cosa interessant i còmoda de debó, i molt apta per aquells als quals els facin por els trets.

I és, a més, un Art tan especial, que posat a mans, per exemple, de la diplomàcia anglesa, es podrien arribar a fer, no m'ho negareu pas, veritables i subtils fillgranes.

LUDOVICUS

Ajuntament Sessió del Ple Municipal

Ahir es celebrà la sessió ordinària del Ple municipal que no pogué efectuar-se el passat dilluns per manca de presidències.

A tres quarts de vuit, l'alcalde company Ramon Boronat, obre la sessió. Hi assisteixen vint-i-cinc consellers. Molt poc públic.

S'aprova l'acta de la sessió anterior.

Es llegit i aprovat un dictamen nomenant oficial major de l'Ajuntament al lletrat Josep Zaragoza.

Es presenta una proposició demanant s'acordi demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya, siguin declarats traidors al poble, tots els sabotejadors dels decretos que emanin del Govern de la Generalitat i dirigir-se a tots els Ajuntaments de Catalunya convidant-los a prendre acord semblant.

Castelló. — Reconec que els Decrets de la Generalitat s'han d'acceptar però no crec en l'eficàcia de la proposició i a més entenc que seria una coacció invitar als demés Municipis de Catalunya a prendre un acord semblant.

Sagala. — Defensa la proposició

entent que les responsabilitats del moment fan necessàries aquestes mesures de rigor, car ja molta gent que procura fer perdre l'autoritat al Govern de la Generalitat, sabotejant l'obra del mateix. Sense autoritat — afegeix — no es pot guanyar la guerra i per tant al nostre entendre ha d'apoiar-se la proposició.

Castelló. — Es refereix a les contínues manifestacions i a les campanyes de premsa es reflexa ja el que el poble desitja, creient per tant improcedent la proposició.

Gatell. — Remarca que la situació general no es falaguera i que al seu posició està condensada en la proposició. Diu que els representants nostres a les altes esferes es precis que es vegin recolzades per totes les organitzacions i que la proposició de referència és un recolament a les actuals reaccions.

Castelló. — Accepta la bona fe, però no el resultat. Finalment accepta la proposició i està disposat a votar-la, afegint-hi la conveniència de celebrar una Assemblea de tots els Municipis de Catalunya per tractar de l'Autonomia municipal.

Així s'acorda.

Es sotmès a la consideració del Ple un dictamen en el qual s'acorda proposar al conseller de Finances la municipalització dels autobusos, espectacles, electricitat i cambres frigorífiques, d'acord al decret data 5 de gener.

Icart. — Aquest dictamen com haureu vist, d'acord amb els decrets de la Generalitat, es proposa la municipalització d'uns serveis que permetran que l'Ajuntament tingui una font d'ingressos per a fer front a les seves necessitats.

S'aprova per unanimitat.

A proposta de l'Alcaldia s'acorda el nomenament d'una Comissió composta per un representant de cada minoria per tal de donar realitat immediata al dictamen aprovat.

Així s'acorda.

PRECS I PREGUNTES

Lazcoz pregunta el que ha fet la Comissió nomenada per a solucionar les peticions dels vigilants nocturns.

Sagala. — De moment la Comissió — i entretant no estigui resolt l'afar dels ingressos del Municipi — ha cregut que es pot accedir a donar als vigilants els drets passius, d'acord amb els que disfruten els funcionaris municipals.

Intervenien els consellers Floresvi i Valle, aprovant-se finalment l'actuació de la Comissió.

Lazcoz. — Proposa que tots els metalls de que disposi la ciutat siguin entregats a la Generalitat per a ésser destinats a les necessitats de la guerra.

Icart. — Fa referència a un decret de la Generalitat que disposa que tots els metalls li deuen ésser entregats, i en el que fa referència a Tarragona, des de ja fa algun temps es dona compliment a dita disposició.

Alomà. — Tenint en compte els moments que vivim, crec que tots els obrers que paga setmanalment l'Ajuntament, haurien d'ésser destinats a construir fortificacions, deixant de moment en suspens les obres que en l'actualitat es realitzen.

Caixal. — Afegeix que cal ajudar els obrers d'indústries col·lectivitzades, amb preferència a les dirigides per patrons.

Gatell. — Abunda amb el mateix criteri, entenent que l'Ajuntament ha de fer tot el necessari per tal de que la ciutat visqui la guerra per tal d'estar amatents a qualsevol contingència.

Alomà. — D'acord amb les paraules del company Gatell, proposo que tots els que cobrem un sou de l'Ajuntament deixem un dia d'haver, destinat a l'adquisició de material.

S'aprova per unanimitat.

Pechs. — Proposa que es porti a cap una revisió de tot el material metallúrgic, per tal de comprovar si amb el mateix, es pot construir material útil per a la guerra. En cas afirmatiu, es podria utilitzar immediatament, resolent el problema dels metallúrgics, car aquest ram treballaria intensament.

Intervenien novament els companys Floresvi, Gatell, Alomà, Castelló i Pechs.

El primer es queixa de que els obrers que treballen per compte de l'Ajuntament no donen el rendiment que de justícia els correspon donar, no tenint en compte l'esforç de l'Ajuntament.

Caixal. — Proposa que tots els refugiats que vénen a Tarragona i que l'Ajuntament els dona mitjans de vida i que comprometen les sindicals, en no donar el rendiment prudencial que els correspon, se'ls destini a construir fortificacions.

Alomà. — Creu — d'acord amb el que han exposat els consellers Floresvi i Caixal — que els Sindicats, que controlen a tots els obrers, han d'encausar als refugiats per tal de que siguin destinats als treballs que siguin necessaris.

Sense altres assumptes a tractar s'aixeca la sessió a les 8'30.

NOTES INFORMATIVES

Diuenge al Centre Republicà Federal: "Juan José"

Després dels èxits assolits per la Secció Dramàtica del Centre Federal d'Esquerra Republicana de Catalunya en les representacions de "Los dos Pilletes", diuenge tindrem el gust de tornar-la a veure en el drama social "Juan José".

El sol anunci d'aquesta representació ha despertat a la nostra ciutat vius i molt favorables comentaris, essent d'esperar que la magnífica sala es veurà curulla de públic desitjós de passar una bona tarda teatral.

Relación del personal nombrado para esta Escuela Normal de Tarragona, por O. M. de 15 de febrero actual ("Gaceta" del 16):

Profesorado numerario:

Historia: doña María S. Martínez, de la Normal de Logroño.

Física y Química: doña Amalia Mija Carnicero, de Segovia.

Pedagogía y Organización: doña Victoria Fernández Ortega, de Ciudad Real.

Pedagogía y su Historia: doña Montserrat Bertrán Vallés.

Laboros: doña María Castellanos Díaz, de Segovia.

Comprant els nostres segells se careu moltes llàgrimes infantils i

mestre i una mestressa nacionals, designats aquests darrers pels Sindicats, farà la classificació definitiva d'aquests mestres alumnes, tenint en compte el diari de classe i la qualificació de l'inspector que hagi visitat el cursetista. Les qualificacions seran solament d'"aprovat" o "no aprovat".

Cinquè. Els mestres cursetistes que en l'actualitat es troben a fronts de batalla es sometran, a final de curs i per espai de quinze dies, a unes proves especials d'indole pràctica semblants a les anteriors.

Sisè. Els cursetistes de províncies ocupades pels rebels i que es troben actualment en zona lleial i puguin exhibir algun document acreditatiu de llur condició de cursetista, presentaran les seves instàncies documentades a la Junta per nomenaments interns de la província on hagin fixat llur residència, als efectes de la selecció prèvia que determina l'Ordre Circular de 26 de setembre darrer. Qui no disposi de documentació de cap mena, presentarà les seves instàncies a la Direcció general d'Ensenyament Primari, per tal que ella resolgui el que cregui procedent.

Setè. Els cursetistes declarats aptes en l'exercici d'aquestes proves, passaran a desenvolupar en propietat les escoles nacionals que els siguin assignades en el seu dia.

Vuitè. Les normes per la col·locació escalafonal dels cursetistes aprovats es fixaran quan les circumstàncies ho permetin, si bé han de col·locar-se abans que ells a l'escalafó dels cursetistes del 33 que es troben en expectació de destí, els del 35 i els alumnes del Pla professional pertanyents a les promocions que acabaren llurs estudis el 1935 i 1936 i els que acabin el 1937.

Grups Estudiantils Marxistes

Es convoca a tots els socis militants als G. E. M., a la reunió que tindrà lloc demà, a les sis de la vetlla al nostre local social, Rambla 14 d'Abril, 78.

Es remarca l'obligació de l'assistència per la importància de l'assumpte a tractar.

Essent desconegut el domicili de Manuel Bel i Moragrega, se li prega passi per l'Oficina de Vigilància municipal d'aquesta ciutat, per tal d'assabentar-lo d'un assumpte urgent i que molt l'interessa.

REPASSOS

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG

Moviment de la població

Nats

Josep Maria Melià Avià.

Antoni Masdeu Gràcia.

Defuncions

Joaquim Serra Lluch, P. de l'Oli, 4, de 66 anys.

Maria Campà Gramunt, Hospital, de 40 anys.

Maria Masagué Masagué, Lleó, núm. 7, de 80 anys.

Joana Abad Blanco, Estanislau Figueres, 18, de 3 anys.

Teresa Ollé Ferré, Joaquim Maurin, 14, de 12 anys.

Matrimonis

Joaquim Cortiella Navarro, amb Carme Vizcarro Rovira.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

Laboratori Ràdio-Elèctric BOVÉ

us facilita el número premiat ahir en el sorteig dels cescs:

080

Per reparacions de tota classe d'aparells de ràdio, recordeu sempre Bové, Baixada Misericòrdia, telèfons 1267 i 1668

Hem rebut del Tribunal Popular el següent ofici:

Havent-me possessionat en el dia d'avui de la Presidència del Tribunal Popular d'aquesta ciutat, nomenat per a desenvolupar tal càrrec per decret del conseller de Justícia de la Generalitat de Catalunya, data 10 dels corrents, m'és molt grat oferir-me des de la mateixa per tots aquells assumptes que siguin en benefici i profit de la causa i a l'ensens testimoniari-vos els meus respectes i la consideració personal més distingida.

Aprofitant aquesta avinentesa he de fer-vos un prec, i és, que si aquest tribunal considera precis publicar alguna nota relacionada amb els afers de l'esmentat organisme, pugui comptar amb les columnes i benevolença del vostre periòdic, però donant per descomptat que no hauran d'ésser publicades o inserides aquelles notes, quan no vagin signades per aquesta Presidència i segellades per aquest Tribunal a partir del dia d'avui. Salut.

Tarragona, 18 de febrer 1937.

El president, Pérez Caballero.

Agraim la salutació i oferiment del company Pérez Caballero, president del Tribunal Popular, i per la nostra part li fem oferiment de la nostra modesta col·laboració des d'aquestes columnes en tot quan sigui per bé de la causa antifeixista.

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria

Angel Guimerà, 13, TARRAGONA

Els robatoris

Interessant actuació del servei d'investigació de la Comissaria Delegada d'Ordre Públic

El dia 29 de gener últim es portà a terme un robatori de joies en un taller de joieria de la nostra ciutat, propietat de l'industrial Santaella.

En tenir coneixement del fet, el delegat d'Ordre Públic, company Rodríguez, encarregà l'assumpte al cap dels Serveis d'Investigació Elies Gutiérrez, el qual amb el personal a les seves ordres inicià alguns treballs que han determinat la detenció dels autors i la recuperació de tots els objectes robats.

A un subjecte nomenat Paulino li foren trobats quatre rellotges de pulsera, dos de butxaca.

En un lloc on dormen alguns malfactors (Quadra del drapaire Joan Escobar de Barcelona), dos rellotges de pulsera, un rellotge de butxaca amb cadena, dues anells amb monedes de plata, un segell d'or, un parell d'arrecades amb pedres fines, un anell d'or, dos parells d'anells de senyora, quatre parells d'arrecades i algunes cadenes d'or.

Amagat en un silló, un rellotge de pulsera d'or d'home.

Al domicili de l'esmentat drapaire, un parell d'arrecades d'or i cinc anells.

A un obrer del moll de Barcelo-

na, un rellotge de butxaca.

A una artista nomenada Aurora, un rellotge de pulsera, que declarà li havia regalat Joan Martí Serra.

A una altra artista nomenada Carme Moreno, un parell d'arrecades, que digué que els hi havia regalat el mateix subjecte.

En una maleta trobada on dormien els autors del robatori fou trobat un rellotge de butxaca.

En una taberna de l'Arc del Teatre, foren trobats tres rellotges d'or de senyora.

A un home que manifestà nomenar-se Prats, un rellotge de pulsera. Un rellotge de pulsera de senyora venut a un tal Hernández (Tarragona), i dos rellotges de butxaca trobats en poder dels autors del robatori, Joan Martí i Pere Soler Sabata, els quals han quedat detinguts i ingressats a la presó.

LA INFANTIL

Confeccions per a nens i senyora

Baixada Misericòrdia, 16

TARRAGONA

Proveu l'excel·lent

Carn de Cavall

del lloc núm. 74,

del Mercat Central

Obertura: avui divendres

del corrent.

CAMISES
CORBATES

darreres novetats

= ALSINA =

CAMISER

ENSENYAMENT

El Ministeri d'Instrucció Pública ha disposat, per O. M. del 15 dels corrents ("Gaceta" del 16):

Primer. Els cursetistes de 1936, prèviament seleccionats com a lleials al règim, segons les normes de l'Ordre Circular de la Direcció general d'Ensenyament Primari, data 26 de setembre darrer, vindran obligats a servir com a mestres interins, fins l'acabament del curs actual, escoles nacionals de Primer Ensenyament.

Segon. La Junta d'inspectors, a cada província, discutirà i formularà el pla a seguir per aquests mestres durant el temps anterior-

ment citat; l'esmentat pla serà enviat a la Direcció general per la seva aprovació. Complert aquest requisit, es donarà als mestres cursetistes pel seu desenvolupament a l'escola.

Tercer. La Inspecció d'Ensenyament Primari visitarà tres vegades, com a mínim, a cada cursetista durant el període de prova. Al final d'aquesta prova, amb les dades que llur intervenció li hagi proporcionat, procedirà a qualificar els mestres visitats.

Quart. Un tribunal, format per l'inspector cap de cada província, el director de l'Escola Normal i un

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima, 19; mínima, 11.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 7597; a les 18, 7633.

Força del vent: A les 8 h., vent fort; a les 18, calma.

Direcció del vent: A les 8 h., NW.; a les 18, ENE.

Estat del cel: A les 8 h., quasi despatat; a les 18, id.

Classes de núvols: A les 8 h., Ci. St. Cú.; a les 18, id. id. id.

Evaporació: En les 24 h., 3'6.

Pluja recollida: En les 24 h., 0.

Humitat relativa: A les 8 h., 54; a les 18, 86.

Carnet sindical

U. G. T.

Federació Local (U. G. T.)

En la reunió setmanal celebrada per aquesta Comissió Executiva, al tractar de les resolucions preses pel Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, s'acordà apoiar amb tota energia els seus acords, i a l'efecte, els Sindicats locals rebran les instruccions següents:

Molt important i urgent

Tarragona, 17 febrer 1937

Estimats companys:

Vista la necessitat de que tots els Sindicats i Societats es situïn de cara a la guerra i a la vegada donant compliment els acords suau presos pel Comitè Executiu de

Catalunya, aquesta Federació Local ha cregut convenient exigir totes les dades que a continuació s'exposen:

Primer. En el termini de 24 hores tots els Sindicats i Societats hauran d'entregar-nos una relació on constin els noms i cognoms de tots aquells afiliats que estiguin compresos en les lleves del 34 i 35, indicant a l'ensemblu en llun lloc es troben cadascun d'ells en la seva localitat.

Segon. A la major brevetat possible se'ns haurà d'entregar una relació de tots aquells afiliats compresos entre els 18 i 40 anys, indicant nom i cognoms i domicili.

Tercer. També en el més breu termini se'ns haurà d'entregar una relació de tots aquells afiliats que havent fet el servei militar haguessin obtingut alguna graduació, indicant nom, cognoms i domicili, arma en la qual va servir i graduació que va assolir.

Suposem que a ningú li passari desapercebuda la necessitat de complir exactament totes aquestes instruccions i donada la seva transcendència aquesta Federació Local fa responsable del seu absolut compliment als respectius presidents i secretaris de les Societats i Sindicats, fent avinent que es posaran les més severes sancions a tots aquells que ho obstaculitzin o deixin de complir-ho.

Esperem, doncs, la vostra incondicional col·laboració per a obtenir ràpidament una militarització total i una disciplina fèrria de cara a la guerra i per a la guerra. Vostres i de la causa obrera. — La Federació Local.

Es posa en coneixement de tots els socis (homes) del C. A. D. C. I. (U. G. T.), compresos entre els 18 i 40 anys d'edat, que sense excusa ni pretext hauran de passar per tot axui, 19 de l'actual per l'estatge social de les 15 a les 21 hores.

Establiments "ROIG"

Olis purs d'oliva

Les millors qualitats
els més bons preus

Baixada Pelxateria, 9 - Telf. 1197, 1

Plaça de la República, 13 - Telf. 1632

LINEA REGULAR DE GRANS VAIXELLS

YBARRA & C.^a

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguai i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord Amèrica per la flota de la "COMPANIA ESPAÑOLA DE NAVEGACIÓN MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'Índia, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixells de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Servei d'Informació de la Comissaria de Premsa de la Generalitat

(Per telèfon a les 20'30)

Despatx de guerra

FRONT DEL CENTRE

Segueix la nostra ofensiva per bon camí

Al sector del Jarama, a primera hora del matí la nostra aviació ha desenrotllat una gran activitat. Bon nombre d'aparells de caça i de bombardeig s'han internat al camp rebel i han bombardejat intensament els principals reductes facciosos.

L'artilleria lleial, al mateix temps, ha llançat un grandíssim nombre d'obusos contra el camp enemic i poc després la nostra infanteria ha començat l'operació que li havia estat prèviament assignada per l'alt comandament.

Les forces lleials s'han llançat amb gran braó a realitzar un moviment envoltant a l'entorn de de-

terminada posició que conservaven els facciosos. A mig matí aproximadament l'esmentada posició ja era a poder nostre. L'operació que podríem dir de conjunt ha continuat després prosseguint les tropes lleials el seu decidit avanç sobre el camp facciós, generalitzant el moviment envoltant al qual hem alludit anteriorment. Durant aquestes operacions la nostra artilleria molt ben situada ha seguit actuant amb molta eficàcia. Una de les bateries faccioses que hostilitzava amb insistència les milícies de reserva ha quedat aviat destruïda pels disparats dels nostres canons.

A primera hora de la tarda, quan comuniquem, segueix la important operació iniciada al matí sense que se sàpiga el seu resultat definitiu. Les impressions, però, no poden ésser millors pel que fa a l'actuació dels defensors de Madrid.

LA PRESA DE LA MARAÑOSA

Durant tot el matí d'avui l'artilleria republicana ha disparat sense repòs sobre la posició de La Marañosa. Les metralladores de les milícies disparaven també constantment contra els parapets facciosos. L'efectivitat de les nostres armes ha estat tan contundent que els rebels han hagut d'abandonar l'esmentada posició que ells consideraven inexpugnable. Els nostres considerem-ho oportú fins a contras, no hi han entrat encara per solidar totalment la victòria.

Al sector de Guadalajara

L'artilleria enemiga no ha deixat d'hostilitzar les posicions nostres de Dova sense conseqüències.

Atac rebel a El Pardo

S'ha registrat avui gran activitat bèl·lica als sectors de El Pardo, El Plantío i Cuesta de la Reina. Les milícies republicanes han hagut de rebutjar alguns atacs insistents de l'enemic. Fins ara, però, les sementades posicions segueixen resistint fermament.

Del sector de Madrid (capital) han sortit forces republicanes en direcció a la Dova, de la província de Guadalajara. En resum, es pot dir que les nostres posicions d'aquell sector continuen millorant constantment.

Al Parc de l'Oest

Pel que fa als límits del Parc de l'Oest i a la Ciutat Universitària, es deu agraïr, ja que s'ha aconseguit de vida. Aquest darrer punt ens trobem a punt de tallar als facciosos l'únic camí que tenen practicable per tal de comunicar-se amb els reduïts nuclis que els hi queden als darrers edificis de la Ciutat Universitària.

Bombes damunt Madrid

Durant la nit d'ahir l'aviació facciosa ha fet algunes incursions sobre Madrid. Al mateix temps algunes peces d'artilleria rebel llançaven sobre la capital els seus obusos. Tot això no és naturalment sinó la forma com els facciosos demostren el seu despit i esperit de revenja per les derrotes continuades que els infringeixen els herois defensors de la capital de la República.

FRONT D'ARAGO

L'enemic ha intentat pressionar avui a tot aquest front. Això ha motivat que fos sostingut intens foc de fuselleria entre les nostres tropes i les faccioses.

Aquest matí, minuts després de les vuit, dos trimotors rebels han volat damunt el poblet de Culera, sobre el qual han llançat dotze bombes. Cap d'elles, sortosament, ha per altra banda tampoc han ocasionat els aviadors facciosos els danys que segurament es proposaven.

Des de la Generalitat

Visites al President

Aquest matí el President de la Generalitat, Lluís Companys, ha rebut diverses visites, entre elles la del rector de la Universitat i una Comissió de catedràtics que li han donat compte del resultat de la seva visita a Madrid i de la forma cordialíssima com han estat rebuts pels seus confreres de la capital.

També han visitat al senyor Companys el ministre del Govern de la República, doctor Aiguadé i l'ex-ministre Tomàs Piera i el comissari de Premsa de la Generalitat, company Manuel Galés.

Mobles

radio-Pihlips : Música

PAU RICOMÀ

Rambla 14 d'Abril, 48

TARRAGONA

Un trimotor facciós llança unes 20 bombes sobre les canonades de conducció d'aigua de Poble de Segur

No s'ha hagut de lamentar desgràcies personals

Trem. — Aquest migdia, a les dotze en punt, un trimotor facciós, protegit per dos caces, ha bombardejat les canonades de conducció d'aigua de la Central Elèctrica de l'antiga Empresa de Producció de Forces Motrius, de La Poble de Segur.

L'avió rebel ha llançat unes vint bombes de gran potència, segons es pot comprovar dels trossos de metralla que he recollit en aquell lloc. Unicament una d'elles ha fet blanc en una canonada, en la qual causà destroces.

Després, el trimotor ha perseguit el guarda de les tuberies i la seva família, que fugiren del lloc del bombardeig; els llançà sis bombes, que afortunadament no feren blanc. No s'ha hagut de lamentar desgràcies personals.

Nota de la Sots-Secretaria de Defensa

Alguns avions enemics han bombardejat, durant la matinada d'avui, les centrals elèctriques de Seira i La Poble de Segur. Sortosament causaren pocs danys. Als mitjans de defensa antiaèria que tenim, se n'afegiran d'altres que ja estaven sol·licitats i que tramet avui mateix el Govern de València absoluta tota futura incursió de l'aviació facciosa. — Barcelona, 17 d'febrer del 1937. — El sots-secretari de Defensa, Joan Molina.

Espigolant

"Treball" remarca que la gravetat de la situació ha tingut el mèrit de fer reaccionar al nostre poble i diu:

"El crit unànim del poble és: Exercit regular popular i comandament únic. Ningú no té dret a oposar-se a tot allò que aquesta aspiració significa, a aquest crit dels afanys de tot el nostre poble, expressió clara i contundent d'una necessitat imperiosa."

"El Diluvio" en la seva crònica diària parlant dels excessos criminals que s'han produït atats pels facciosos, diu:

"Se han entregado a excesos de canibalismo, con mayor ferocidad que la morisma a sueldo, y, en el paroxismo de su furia, han llegado hasta a enviar por los aires al campo enemigo, encerrados en una caja que antes contuvo comestibles, los restos de un aviador antifascista que, vivo, cayó en poder de aquellos fascinosos y por ellos fué torturado, muerto y hecho picadillo. Con ademanes indecorosos y palabrotas soeces han excitado a la soldadesca a la violación de infelices mujeres momentos antes de su fusilamiento."

"Solidaridad Obrera" critica la pruja que hi ha aquests dies de discurrer i diu que la guerra no es guanya parlant, afegint:

"Sabemos hacer las cosas, sabemos prevenirlas; pero, engandulados en una pirotecnia de discusiones, de palabreo, de comadreo, no las realizamos. Decimos mando único! y nos pasamos los meses pregando en todos los tonos de la escala. Decimos movilización general! y lo repetimos miles y miles de veces, sin movilizar más que la lengua. Gritamos fortificación inmediata! y lo gritamos tantas veces que, cuando nos queramos dar cuenta, comprenderemos que hemos perdido el tiempo en estar to-

dos de acuerdo en la necesidad de la fortificación..."

"Diari de Barcelona" diu que la solidaritat ha d'ésser practicada com cal perquè solament així són conqueribles els postulats de llibertat i afegeix:

"I no serem pas nosaltres els qui exigirem avui solucions concretes als nostres plets de reivindicació, perquè som conscients i sabem que el que cal primer és batre el feixisme; per això precisament lluitem els nacionalistes catalans al costat de tots els antifeixistes que és com dir de tots els amants de la llibertat; per això estem al costat dels pobles ibèrics i no ens sentim rellevats de la nostra obligació, fins que la victòria comuna sigui un fet."

Ja voldríem que el compliment del deure el tinguessin tan present tots com el tenim nosaltres."

A "La Humanitat" i sota el títol "Un govern no és una ponència", escriu A. Rovira i Virgili:

"S'aplica una llei, es publica un decret, es dona una ordre... Ho fa qui ho pot fer en nom del poble o en nom de tots els grups populars? Doncs ja n'hi ha d'haver prou per a complir l'ordre, el decret, la llei."

En el cas que, per a llur compliment, calgués l'aprovació de cada ciutadà, de cada municipi, de cada partit, de cada sindicat, quina altra cosa podria resultar sinó un caos?

Les Ponències han d'existir en el lloc que els correspongui, dins els organismes públics i oficials. Però al capdamunt de tot hi ha d'haver un Govern, fort per l'adhesió del poble i investit del màxim poder per a assegurar la llibertat i guanyar la guerra.

Un Govern no és una Ponència. I cal que tothom s'adoni que un Govern, per popular que sigui, ha de governar."

CONCEPTES NACIONALISTES

(Conferència pronunciada per Ràdio Tarragona pel company Antoni Llanas, d'Estat Català)

Nacionalisme no vol pas dir, com algú amb tota intenció ha dit mantes vegades, una força de retrocés en els temps pretèrits. Nacionalisme català no té absolutament res a veure amb els nacional-socialismes i altres mots emprats per dictadors que, malauradament, encara avui infesten el govern de distints països, i dels quals avui en toquen les conseqüències nefastes totes les terres d'Ibèria.

Nacionalisme català vol dir una consciència plena dels drets que com a catalans ens toquen en el concert immens del món.

Vol dir tenir arrelats ben fortament els principis de Llibertat, fins al màxim, i l'esperit de sacrifici suficient per lluitar amb tots aquells que per un moment intenten oposar-se a l'avenc de la civilització i del progrés dels pobles.

Nacionalisme, significa la força racial que tots els pobles senten batre dins el més íntim del seu si: vol dir estar sempre disposats a perdre la vida per tal de que un

dia pugui ésser fecund el nostre sacrifici d'ara.

Qui prova de comparar el nostre Nacionalisme amb l'Internacionalisme, i al fer aquesta comparació ho fa d'una manera indiscreta i atacant-nos a nosaltres, hem de dir-li que desconeix en absolut el contingut dels dos mots, i que, premeditadament, tergiversa les doctrines dels grans mestres que ha tingut l'Internacionalisme.

Nacionalisme català no aspira a restar apartat dels demés pobles del món, ans al contrari: el nostre Separatisme desitja viure amb tots aquells homes, siguin de la nació que siguin, que sentin un amor per la Llibertat individual i col·lectiva. Desitja conviure amb tots els llargs, únics, que estableix la lliure decisió del poble que sap pensar i sap sentir. I Catalunya no és un poble que sent i pensa?

Nosaltres, catalans, despreciam tots aquells lligams amb tots els pobles i amb tots els homes del món que siguin imposats per la

Magatzems "LAS BALEARES"

Gran assortit en caçadores, sabates i tota classe de gèneres

Rambla 14 d'abril, 47

TARRAGONA

força, sense tenir en compte els drets dels demés.

I a Catalunya encara no se li han reconegut els seus drets.

El nacionalisme català, sense regateigs, s'ha posat al costat de tots els que lluiten per abatre el feixisme que amenaça les minces llibertats dels homes, i no s'hi ha posat per cercar un privilegi en els llocs de comandament ni per a trobar falsos afalacs ni promeses. El nacionalisme lluita com el qui més, per creure-ho un dret, i perquè així ho assenyalava el nostre camí, que res ni ningú podrà torcer.

Per això els nacionalistes sentim una mena d'indignació, quan constatem, ho constata tot Catalunya, que cada dia, a cada míting i a cada moment i sempre que les circumstàncies ho permeten, tots els representants dels partits antifeixistes criden per una unió, però a través de llurs expressions no s'hi troba res més que l'atac mutu entre uns i altres.

Cert que cal aclarir moltes coses dels set mesos que portem de guerra; cert també que cal exigir les

responsabilitats de tots aquells que ens governen, per a poder aplicar la justícia intrínseca a tots aquells que se'n fan mereixedors. Però no és menys cert que cal el màxim esforç per part de tots, per tal de fer front a l'enemic comú i no entretenir-se en blasmar de l'un o l'altre. Que cada un vigili a l'altra.

Tots com un sol home tenim el deure de saber que fa el company que ens volta i de la manera que ens desenvolupa la seva tasca, i aclarir fins on sigui possible el grau de voluntat que posa en el seu comès. Si honradament creiem que ho fa amb bona intenció és deure de tots de fer-li entendre el seu error en bones raons, no per força, doncs llavors es pot establir una comparança repugnant amb els que intenten dominar-nos. Si d'una manera ben palesa veiem que actua el servei de gent inspirada per motius inconfessables, llavors hi ha un camí dreturer per aquell que així intenti posar traves a l'avenc de la revolució.

(Acabarà demà)

¡Guerra al analfabetismo!

El hogar ante la luz de la civilización

El hecho transcendental y verdaderamente histórico de la Revolución del 19 de Julio, fué acogido jubilosamente por todos los hombres autistas de la Nación.

Però el júbilo no serà una emoció sensorial ni memorable, sino va acompanyada de la victòria i de la realització de les ansies reivindicadores de totes les classes de la societat, intel·lectuals, buròcrates, populars i manuals.

Y tampoco el júbilo del triunfo será permanente y de resultados efectivos, sino va acompanyada de la lucha intensa, firme y amorosa contra la ignorancia, incultura social y analfabetismo nacional, por medio de la acción directa de la educación y cultura general.

Entonces es cuando podremos decir que la antorcha de la instrucción, iluminará la arrogante y magistral figura de la ciencia, dirigiendo al maestro laico, al sabio prudente y al sociólogo gobernante en la adopción de medidas y disposiciones conducentes al mejoramiento de la Sociedad y bienestar del pueblo.

Entonces es cuando saldrá de las muchedumbres el hombre libre, el economista, Mesías que esperan para la total estructuración del nuevo estar y ser el medio social, filando fortaleza al débil, tranquilidad al inquieto y temoroso de la santa evolución que cambia la faz de las cosas, que troca los hechos, pero satisface las aspiraciones del proletariado redimiéndole y dignificándole ante el pasado, presente y porvenir.

Entonces es cuando los hombres conscientes de su labor social y eco-

nómica; de su misión educadora; de su acción redentora de los espíritus y hogares, realizarán el máximo de rendimiento y ofrecerán cautos y serenos los óptimos frutos de la Solidaridad y Fraternidad.

Entonces es cuando terminarán para siempre las luchas intestinas de escuelas e ideologías; entre el obrero culto e ignorante; entre el capital y el trabajo, anulando el estigma de esclavos y señores, explotados y explotadores, reinando solamente el Bien general, la armonía colectiva, y el duelo amoroso de ser "uno" para todos, y todos para uno.

Todos para el trabajo, todos para el estudio, todos por fraternidad para el dolor ajeno, mitigando, consolando al compañero Real, sincero y austero, cuya conducta moral será la estela-espejo donde se oriente la colectividad, y la colectividad a su vez trazará la gloriosa senda del Trabajo, que con-

duce a la cima gloriosa de la verdadera "Redención y emancipación humana", cuna y origen del bello hogar proletario en cuya trama íntima anida la alegría, el amor a todos sus componentes, con los deberes y derechos por igual a varón y hembra.

Bello y florido hogar formado por conscientes, donde exista el verdadero padre mentor de sus hijos, y la altísima misión tutelar de la madre, libre de prejuicios, fanatismos, y desigualdades ante la ley y la Justicia, que dulce, cariñosa e instruida, educará a sus hijos, ante el para luminar de su grande amor y excelsa conciencia femenina, convirtiendo el hogar en un paraíso de emociones y sentimientos, que inducirá al hombre por instinto de conservación, a guardar el arcano puro y honesto de su honor, y de su libertad, como celoso guardián de su tesoro, evitando fiel y celoso, la intromisión del mal, ni de la lujuria sexual, odiando toda bacanal que loda, mancha y perpetúa a sus descendientes, exaltando la Higiene de su espíritu, y la moral de su cuerpo.

Bello hogar, que será la continuación y complemento de la escuela moderna, donde rendiremos pleitesía a la Naturaleza, desterrando todas las lacras y vicios que encadenan al ser humano al odioso carro de la degradación y corrupción, convirtiéndolo en pilara social...

Esforcémonos, pues, por realizar el supremo deber de elevar el Hogar íntimo y embellecerlo con las flores y perfumes de los sentimientos y virtudes; elevemos el hogar del hombre a la brillante y culminante cima de su noble y austera misión cultural, infiltrando en la mente del niño los sanos principios de Igualdad de sexos; enseñándole las lacras, para que pueda evitar sus terribles efectos; inculquémosle una educación altruista, que fortifique su espíritu y fortalezca su cuerpo, inspirándole ideas sublimes y pensamientos elevados, que den en su día sazónados y saludables frutos, como substancialidad del mundo tangible de las emociones difusoras del Bien y del Amor.

He aquí, que Ciencia, Amor y Trabajo, serán el trípede maravilloso, sobre que sentarán los cimientos del verdadero y genuino hogar, base característica del porvenir.

"Sean pues, esta tríloga, las poderosas alas del pensamiento humano, que en vuelo prodigioso por las etéreas regiones del mundo sideral, le impulsen por doquier en busca de la Verdad, y al logro de la Paz Universal, promotores de los providenciales recursos y descubrimientos del progreso, en aras de la Comunidad de los pueblos libres, que defienden y luchan por su personalidad y se vanaglorian de su nacionalidad."

DR. A. ROYO

Tarragona, febrero 1937.

Ajut Infantil de Reraguada

ORTOPEDIA I OPTICA

A. BUDESCA

Unió, 2 - Tarragona